

Individueel Advies

Een kwestie van vertrouwen

Daar sta je dan! Op het kruispunt van je leven. Je bent net de veertig gepasseerd. Met een diploma van de Haagse Hotelschool op zak ervaring opgedaan in de hotellerie: in Nederland, Londen en op Aruba. Niet gering! Toch loop je vast. Je huidige baan is onbevredigend. Je zoekt naar nieuw elan. Maar hoe? En dan loop je ineens aan tegen je 'reddingsboei': het Individueel Advies van Gilde Den Haag. Dit overkwam Mark Wittop Koning. 'Ik stuurde een e-mail naar het Gilde. Ik was blij verrast zo snel al antwoord te krijgen'.

Goede match

Het intakegesprek liet niet lang op zich wachten. Mark kreeg een coach toegewezen. Inmiddels is het koppel al meerdere keren bij elkaar geweest. 'Klikt het tussen jou en je adviseur?'. 'Een goede match! We werken prima samen', antwoordt Mark. 'Hoe verloopt zo'n gesprek en hoe ergaaf je het?'. 'Je moet niet denken dat we

alleen maar praten!'. Hij krijgt ook huiswerk mee: concrete opdrachten! Die moeten voor de volgende sessie zijn uitgevoerd. 'Dat is de stok achter de deur'. 'Wat houdt zo'n opdracht in?'. 'Bijvoorbeeld zo eerlijk mogelijk je levensfase opschrijven of kritisch naar je eigen CV kijken'. Je karaktereigenschappen, negatief en positief, onder de loep nemen is een essentieel onderdeel van de coaching. 'Op die manier wordt je eigen functioneren beter belicht', zegt Mark. Het verrast hem dat hij zo tot nieuwe ontdekkingen bij zichzelf komt. Mark, die nu bij een vergaderverhuurcentrum annex catering werkzaam is, wil terug naar de hotellerie. Daar ligt zijn hart. Dankzij de sturing van het Gildeadvies ziet hij langzaam weer licht aan het eind van de tunnel. 'Het is een mooi initiatief en het wordt professioneel aangepakt!'.

Vrijwilligerswerk

Welke ervaren deskundige met de nodige levenservaring en inlevingsvermogen heeft Mark dan tegenover zich? De uit Oostenrijk afkomstige Irina Bruckner, nauwelijks ouder dan haar coachee. En het is de eerste keer dat zij als coach in deze setting optreedt. 'In januari van dit jaar zag ik een advertentie waarin het Gilde mensen vroeg voor Individueel Advies. Ik had al jaren vrijwilligerswerk willen doen. Dit project sprak mij aan'. Wat maakt Irina zo geschikt als coach? In Wenen voltooide zij haar studie rechten en specialiseerde zich in arbeidsrecht en personeelsmanagement. Om privéredenen

vertrok zij naar Nederland. Irina slaagde erin hier werk te vinden op de afdeling klantenservice van een computerbedrijf. Daarna werkte zij voor de Europese ruimtevaartorganisatie ESTEC in Noordwijk, eerst als communicatieadviseur, later als P&O Manager. In deze laatste functie kreeg zij te maken met hoogopgeleid internationaal personeel. Sinds vier jaar is Irina als P&O Manager werkzaam voor een organisatie die materiaalonderzoek en innovatieprojecten uitvoert voor de industrie in samenwerking met (inter)nationale universiteiten en kennisinstituten.

Coaching

Op onze vraag hoe zij zo'n coaching aanpakt zet Irina ons in het kort uiteen: 'Ten eerste moet er tussen beide partijen een klik zijn. Alleen op basis van vertrouwen kun je met elkaar werken. Het is belangrijk dat de gesprekken worden gevoerd op gelijkwaardig niveau. Allereerst wil je als coach een goed beeld van de aanvrager zien te krijgen. Voor hem is het van belang een spiegel voor te houden. Dan spelen vele vragen een rol: Wie ben ik? Waar wil ik naar toe? Wat zijn de blinde vlekken? Welke zijn de positieve en negatieve aspecten van mijn karakter en functioneren? Het is een kwestie van confronteren, ontdekken en bewustwording'. Regelmatig vindt een evaluatie plaats. Benieuwd naar hoe zij haar eerste optreden in Individueel Advies ervaren heeft: 'Heel goed!'

Carel Wiemers

Den Haag, de stad met toonaangevende bouwkunst in 1e helft 20e eeuw

Papaverhof

Foto: Albert J.F. Koopmans

- Den Haag zette de toon door Jan Wil's woningen van 'De Stijl'.
- Den Haag was in de 1e helft van de twintigste eeuw de snelst groeiende stad van Nederland; bovendien met een hoog gemiddeld inkomen.
- De ontwikkeling van de bouwkunst in Den Haag werd bevorderd door de wethouders Juriaan Kok en later Machiel Vrijenhoek (beiden architect).
- Den Haag had een directeur Stadsontwikkeling en Volkshuisvesting Piet Bakker Schut, die als bijna een dictator oordeelde over hoe de stedenbouw zich moest ontwikkelen. Hij vroeg Berlage vaak om raad en volgde deze raad ook op.

De ontwikkeling van een nieuwe stijl begon in Amsterdam. Michel de Klerk, iemand met kunstzinnige gaven, die zich in de avondschoon had ontwikkeld als bouwkundig constructeur, bracht een stijlontwikkeling. Deze noemen wij daarna de Amsterdamse school. De Klerk is enigszins een volgeling van Berlage's 'bakstenen' bouwkunst. Hij ontwierp gebouwen, die een totaalbeeld gaven van een bepaald gebied. Zijn inbreng was zo specifiek, dat na zijn vroege overlijden in 1923 de bouw van huizen en gebouwen in de z.g. Amsterdamse School stopte. Bijvoorbeeld de Haagse Bijenkorf is

nog geschetst door De Klerk, maar is ontworpen door Piet Kramer, één van de voorlieden van de School. De bouw van de Bijenkorf is voltooid in 1926.

In Den Haag ontstond de kunstenaarsgroep 'De Stijl', een groep waarin ook bouwkunstenaars zitting hadden. Piet Mondriaan was één van de leden. Een ander prominent bouwkunstenaar was Jan Wils (geen architect!), secretaris van de groep. Hij ontwikkelde de woningen aan het Papaverhof. Het lijnenspel en de kleuren geven de grondprincipes van De Stijl groep aan. Ook in de woningen werd aandacht besteed aan 'licht, lucht en ruimte', zoals een centrale hal, een functioneel geplaatste keuken en verbindingen met de natuur buiten. De Stijl woningen waren helaas te duur; er ontwikkelde zich echter wel een stijl uit met invloeden van de Amerikaanse Frank Lloyd Wright en Berlage. Deze Haagse stijl werd in 1923 door

de Amsterdamse architect C.J. Blaauw 'De Nieuwe Haagse School' genoemd; dit als tegenhanger van de Amsterdamse School. Deze stijl treft men, dankzij Bakker Schut, aan in het Den Haag van de eerste helft van de twintigste eeuw.

Wij kunnen genieten van de schoonheid van de gebouwen en hun context met elkaar. Berlage noemde het 'Schoone Eenheid'. Alle gebouwen moesten een eenheid met elkaar vormen. Dit principe is door Bakker Schut overgenomen. Het beste te zien op het Goudenregenplein; het plein dat volgens de courant Het Vaderland (in 1924) het mooiste plein in Nederland was, ook al vanwege de ruimte en de mooie panden in de onmiddellijke omgeving. In het Papaverhof bijvoorbeeld, is Mondraan drie dimensionaal te zien. Op een paar honderd meter afstand zien wij het 2e VCL van architect Oud, een ex-lid van 'De Stijl' groep. Ook hier kleurvlakken en uitgesproken horizontale en verticale lijnen, evenals in een aantal straten in de bomenbuurt waar de 'Schoone Eenheid' van Berlage te zien is. In de Sleedoorstraat zien wij gebouwen waar overhangende daken, veranda's, sterke horizontale en verticale lijnen de hoofdmoot vormen. Eveneens zien wij de typisch Haagse portiekwoning, waarbij de bovenwoningen ook de voordeur aan de straat hebben. (Een gemeentelijke eis; door Bakker Schut was de stenen buitentrap gewenst)

Sjoerd van der Veen

Foto: Albert J.F. Koopmans

Wilt u de Haagse School architectuur wandeling maken met Sjoerd van der Veen, samensteller van deze wandeling, neem dan contact op met het bureau van het Gilde Den Haag 070 3561281. (Min. 4, max. 15 pers.)

SamenSprak

Een spraakmakend project

Gilde Den Haag kan nog wel wat contactueel vaardige taalmaatjes gebruiken voor het succesvolle project SamenSprak. In een internationaal georiënteerde stad als Den Haag met haar vele ambassades, consulaten en wereldomvattende organisaties en bedrijven tonen anderstaligen een toenemende belangstelling voor deze vorm van hulpverlening. Het gaat om de een-op-een gesprekken van vrijwilligers met mensen die er behoefte aan hebben de Nederlandse taal beter te leren spreken en wat meer van de Nederlandse cultuur op te snuiven.

Wederzijds begrip

Tijdens een gesprek met Wim Koole bij hem thuis wijst de ervaren vrijwilliger en het gewaardeerd bestuurslid van het Gilde Den Haag erop dat het taalproject ook een andere kant kent. 'Tegelijk leert de Nederlandse vrijwilliger iets over vreemde culturen waarmee hij normaliter niet direct in aanmerking komt'. Het op die manier ontstane begrip voor elkaars achtergrond is een dubbele stimulans voor een betere aansluiting van bewoners van buitenaf bij de Nederlandse samenleving. 'Het gaat in eerste instantie om taal en cultuur. Als de anderstaligen andere vormen van hulp nodig hebben verwijzen wij ze naar de daartoe bevoegde instanties'.

Omdat Wim Koole als al zo'n twintig jaar als vrijwilliger werkzaam is, is er voldoende reden hem ook even in het zonnetje te zetten voor alles wat hij tot nu toe voor het Gilde heeft betekend. Vanaf het begin is hij bij het taalproject betrokken geweest. Zijn vrouw, Ellie Christoffersen, brengt tijdens onze 'samenspraak' op het terras van de zonovergoten achtertuin

een kopje koffie. Zij is, zo benadrukt hij, al zeven jaar als projectleider bij SamenSprak betrokken. Ellie werkt samen met een twaalftal coördinatoren die taalmaatjes koppelen aan buitenlanders die voor hulp bij hen aankloppen.

Allerlei nationaliteiten

'In het begin verwachtten we vooral Turken en Marokkanen voor wie wij iets zouden kunnen betekenen', licht Wim Koole toe. De praktijk wees anders uit: het werd een rijke schakering van allerlei nationaliteiten. 'De laatste jaren zien wij ook steeds meer Oost Europeanen als gevolg van het vrije werkverkeer van werknemers binnen de Europese Unie. Polen, Bulgaren, Tsjechen en anderen uit dit gebied. Daarnaast melden zich ook veel Amerikanen, Canadezen en Chinezen bij ons'. Het is geen sinecure de juiste persoon te vinden die het beste bij een aanvrager past, onderstreept hij. 'Toch zijn we er in geslaagd zo'n 250 koppels samen te stellen', zegt Wim niet zonder enige trots.

Het Begint met Taal

Per 1 januari jl. is de Stichting SamenSprak, onderdeel van Gilde Nederland, en het Landelijk netwerk Thuisorganisaties LNT opgegaan in de Stichting Het Begint met Taal. Deze helpt de lokale activiteiten van organisaties, die zich met taalondersteuning bezig houden, met o.a. promotie- en lesmaterialen.

Zo'n twee decennia geleden begon Wim als vrijwilliger bij het Gilde met veel succes lezingen te houden over PR en journalistiek voor verenigingen van huisvrouwen en andere instellingen. Ook hielp hij studenten van de Hoge School bij het schrijven van

hun afstudeerscripties. 'Erg dankbaar werk'.

Na aanvankelijk als parlementair redacteur bij het ANP en daarna als financieel-economisch redacteur bij het Economisch Dagblad werkzaam te zijn geweest werd hij algemeen hoofdredacteur bij IDC Nederland. Dit bedrijf hielp hij in 1984 oprichten als uitgever van het toenmalige weekblad Computerworld en het maandblad PC World.

Acht jaar geleden werd Wim opgenomen in het bestuur van het Gilde Den Haag. Tevens zat hij enkele jaren in de Raad van Afgevaardigden van Gilde Nederland. Inmiddels is de 79-jarige communicatieadviseur toegetreden tot het bestuur van de Gilde Nederland. 'Op die manier wil ik een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van Gilde Nederland tot een grote koepelorganisatie met grotere naamsbekendheid en landelijke dekking.

'Er zijn nu 65 Gilden in Nederland werkzaam. Onze bedoeling is dat uiteindelijk elke grote en middelgrote stad over zo'n vrijwilligersorganisatie beschikt'.

Carel Wiemers

Wim Koole, thans ook bestuurslid van Gilde Nederland en de Stichting Het Begint met Taal met zijn echtgenote Ellie Christoffersen, oprichter en projectleider Gilde SamenSprak Den Haag.

Jubileum van het museum Beelden aan Zee

Het museum viert dit jaar zijn 20-jarig bestaan. Daarbij worden de vele vrijwilligers, zonder wie het museum niet zou kunnen bestaan, niet vergeten. Op maandag 15 september was er een feestelijke dag waarbij de vrijwilligers – we hebben het dan over zo'n 160 mensen - een concert in de Waalse Kerk en daarna een hapje en een drankje in de Sociëteit de Vereeniging kregen aangeboden.

Om de ledenmaten even in beweging te zetten was er tussen beide evenementen een korte Gilde stadswandeling

gepland.

Na het concert werd er een foto gemaakt van het hele gezelschap op de trappen van het Paleis Kneuterdijk. Daarna stonden er tien gidsen van het Gilde klaar, die de vrijwilligers in groepjes in verschillende richtingen door de binnenstad hebben geleid, om ze daarna bij de sociëteit aan de Kazernestraat af te leveren. Het is een geslaagde activiteit geworden waar zowel deelnemers als gidsen veel plezier hebben beleefd.

Foto: Albert J.F. Koopmans

Sprekershoek-lezing over het boek Hofstad van Joh.W. Broedelet

Op zondag 26 oktober a.s. geeft neerlandicus Frans van der Linden voor de Sprekershoek een lezing over de in 2013 verschenen heruitgave van de satirische sleutelroman Hofstad (1909) van Joh.W. Broedelet. Daarin figureren leden van de toenmalige Haagse aristocratie en mensen die daar bij wilden horen.

Daarnaast drijft Broedelet de spot met toentertijd bekende Haagse kunstenaars als Couperus en Mesdag. En dat alles in een stad waar men elkaar ontmoette aan het Lange Voorhout, in de Franse Opera, in Pulchri Studio, in het rendez-vous huis Klingeling, kortom: in het 'klein Parijs', zoals een recensent Den Haag destijds noemde.

Kritiek

Tijdgenoten hadden kritiek op de vrijmoedige toon en de in hun ogen soms schunnige inhoud van Hofstad, maar waardeerden het als satire. Bij het Haagse publiek beleefde het boek een kortstondig succes als schandaalroman. Iedereen wilde wel eens weten wie wie was in deze sleutelroman, en wat er zwart op wit aan smakelijke roddels in stond. Een krant meldde dan ook, 'dat men het in Den Haag uit elkanders handen ruikt en dat lees-

bibliotheken het nooit in huis hebben'. Het boek, in een levendige stijl geschreven, is in de heruitgave van een verhelderende inleiding voorzien en tot een handzaam en voor de moderne lezer aantrekkelijk formaat herschapen. De oorspronkelijke uitgave (ruim 500 pagina's) doet nu eenmaal een al te grote aanslag op het uithoudingsvermogen van de lezer.

Frans van der Linden, de bezorger van de heruitgave, was ruim 10 jaar stadsgids voor het Gilde en ontwierp o.a. een Haagse literaire wandeling.

Hofstad van Joh. W. Broedelet (ISBN 9789079272358, 160 pp, € 19,95) is het zevende deel van de PROMINENT-reeks van uitgeverij Tiem.

Ferry Haensel, een briljante en beminde gids

Een briljante gids, en door velen van zijn collega-gidsen bemind, dat was Ferry Haensel. Briljant omdat hij een grote kennis van onze stad bezat. Bemind om zijn vriendelijke en guitige manier van vertellen. Zoals wij hem hebben gekend, altijd even vrolijk en opgeruimd.

Mede door zijn grote betrokkenheid met de historie van Den Haag werd er aan de muur van de ruïne van de refter van het voormalige klooster een ANWB herinneringsbordje aangebracht. Het is ook geen wonder dat er zo velen op die droevige dag afscheid van Ferry aanwezig waren. Op de bijna meest historische plek op Oud Eik en Duinen, hebben we hem naar zijn laatste rustplaats begeleid.

Ook van deze plaats wensen we zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen heel veel sterkte bij het verlies van zo'n echtgenoot, vader, schoonvader en kleinkinderen.

Otto van Soldt

Gerard Raven, oudste actieve Gildegids

Gerard Raven

Foto: Nora Mulder

Men zegt dat als je vrijwilligerswerk doet, je vitaal oud kan worden. Gerard Raven is daar het levende bewijs van. De bijna 90 jaar zijn hem absoluut niet aan te zien als hij mij welkom heet in zijn gezellige flat. Hij zet een lekker kopje thee en al babbelend ontrolt zich zijn lange leven.

Geboren in Lutjebroek op 18 oktober 1924 als zoon van de plaatselijke kapper. Zijn opa had een melkhandel en als klein jongetje hielp hij opa 's-morgens met de melkwijk en zijn vader 's-middags in de kapsalon. Al snel besloot hij naar de grote stad te vertrekken en begon daar een eigen zaak. Maar de kruidenierswinkel met melkwijk was geen succes en hij verkocht deze weer.

Na nog wat baantjes kwam hij bij de bewakingsdienst van Philips terecht. Daarna werd hij receptionist en huismeester bij het FME. Eerst op het kantoor in Den Haag, later in Zoetermeer en ruim veertien jaar fietste hij dagelijks naar zijn werk.

Inmiddels was hij getrouwd en het echtpaar kreeg drie zonen. Hij is buitengewoon trots op zijn zonen die alle drie hebben kunnen studeren en

prima terecht zijn gekomen. De vier kleinkinderen houden hem jong en ondanks het verlies van zijn geliefde vrouw, twee jaar geleden, zegt Gerard Raven toch dat hij een rijk man is en een goed leven heeft.

Hobby's

Hij heeft vele hobby's gehad van sigarenbandjes sparen tot postzegels en van een muntenverzameling tot opera. In de tijd dat het gebouw van K&W (Kunst en Wetenschappen) nog bestond had hij een abonnement op de opera van acht voorstellingen voor een tientje.

De groten der wereld heeft hij gehoord en ontmoet, door ze op te wachten bij de artiestenuitgang, hun handtekening te vragen en soms een praatje te maken. Vele albums zijn gevuld met foto's met handtekening van o.a. Maria Callas, Joan Sutherland en Pavarotti en hij had ook een omvangrijke grammofoonplaten collectie.

Kennisoverdracht

Na zijn pensionering is Gerard gids bij het Gilde geworden. Zoals hij zelf zegt is hij een geschiedenis-freak en zijn kennis van onze hofstad, de paleizen, kerken, straten, gebouwen en bewoners, wil hij graag delen en overdragen aan anderen. Zijn favoriete plek is het Binnenhof.

Op mijn vraag of Den Haag is veranderd in die 22 jaar, zegt hij dat de stad is verarmd. Vroeger had je in de Hoogstraat prachtige zaken waar je o.a. serviezen, kristal en zilver bestek kon kopen, maar het grote publiek koopt dat niet meer. Speciaalzaken kunnen het niet meer bolwerken en de grote winkelketens bepalen nu het stadsbeeld.

Residentie-wandeling

Bij de Residentie-wandeling die hij nog steeds doet is 85% geïnteresseerd in zijn verhaal.

Dames roept hij soms tot de orde met een "niet naar de etalages kijken maar naar de gevels".

Ook met kinderen die soms verplicht mee moeten met een stadswandeling, maakt hij een grapje om ze bij de les te houden. Dan laat hij ze op de stoep van de vele ambassades aan het Lange Voorhout staan en vraagt of ze hun paspoort wel bij zich hebben omdat ze zich op buitenlands grondgebied bevinden.

De waardering voor zijn rondleidingen heeft hij verzameld in plakboeken, met bedankjes van particulieren en bedrijven voor zijn boeiende en interessante verhalen. De meest bijzondere herinnering heeft hij aan de rondleiding met een blinde man. Gerard heeft alles zo duidelijk uitgelegd en als het ware gevisualiseerd, dat de blinde man hem de volgende dag opbelde om hem nogmaals te bedanken voor de uitleg en te zeggen dat hij een verslag aan het schrijven was.

En dat is Gerard Raven ten voeten uit, hij vindt het prettig om met mensen om te gaan. Hij verdiept zich in de historie en geschiedenis van alles wat zijn interesse heeft en beschrijft dat in zijn gedichtje als volgt:

*Ik loop en ik fiets en doe dat nog graag,
maar het liefst loop ik met
wat mensen door Den Haag,
vertel de historie, dat is wat ik wilde
en daarom werd ik gids bij het Gilde.*

Chapeau Gerard Raven en nog vele goede en gezonde jaren!!

Nora Mulder

Sporen van Smaragd

Den Haag heeft een bijzondere band met voormalig Nederlands-Indië. Dat dit ook op verschillende manieren zichtbaar is in onze stad is wel bekend.

Documentaire

Toch werd ik verrast toen ik kortgeleden in het Filmhuis van Den Haag de documentaire zag met als titel 'Sporen van Smaragd'. Een film van Ida Does waarin schrijfster Yvonne Keuls op zoek gaat naar zichtbare en minder zichtbare sporen van de koloniale band tussen Den Haag en het voormalig Nederlands-Indië. Hotel des Indes als verblijfplaats voor verlofgangers uit Nederlands-Indië is een heel bekend voorbeeld.

Indische Zaal

De Indische Zaal in paleis Noordeinde kende ik echter nog niet. De zaal ingericht als een Indische tempel was een huwelijksgeschenk voor Koningin Wilhelmina en Prins Hendrik. Yvonne Keuls neemt ons mee naar binnen om te genieten van deze prachtige

ruimte met overdadig houtsnijwerk en een voorhof met ongekend hoge nepdeuren.

In de documentaire worden diverse panden bezocht, waar we normaliter niet binnen kunnen komen. Daarnaast wandelen we langs statige panden met Indische glas-in-loodramen en decoraties geïnspireerd door de Indische cultuur, om te eindigen bij de Indische Tantes op de Fred. Samen met de toelichting van Yvonne Keuls wordt in 50 minuten een mooi beeld geschetst van Indisch Den Haag.

De documentaire is gemaakt in opdracht van de Gemeente Den Haag en onder meer vertoond tijdens de Tong Tong Fair. Naast de film was er toen tevens de mogelijkheid om vanaf Station Den Haag Centraal een wandeling te maken onder leiding van een gids van het Gilde om de plaatsen met zichtbare herinneren aan Nederlands-Indië met eigen ogen te bekijken. Deze 'Indische wandeling' trok veel belangstellenden. Dit heeft er toe

geleid dat de wandeling is opgenomen in het vaste aanbod van Gilde wandelingen.

In de Posthoorn las ik dat Wethouder Baldewingsh heeft beloofd de documentaire ook op andere manieren te verspreiden. Tijdens de dag van de architectuur en in het filmhuis was de film ook al te zien.

Een volgende optie?

Als je het mij vraagt: Een presentatie voor de gidsen van het Gilde!

Leo de Munk

Haagse Herinneringen viert de geschiedenis

Maandag 13 oktober 13.00 – 17.00 uur

Haagse Herinneringen viert de geschiedenis met o.a. Jelle Brandt Corstius. Wie kan beter vertellen over het vastleggen van beelden en verhalen dan documentairemaker Jelle Brandt Corstius? Schrijver Abdelkader Benali interviewt hem over dit thema van de geschiedenisdag, die jaarlijks georganiseerd wordt vanuit het project Haagse Herinneringen. Maar ook Fotograaf des Vaderlands Ilvy

Njiokiktjen geeft een presentatie en er zijn verschillende workshops te volgen. Geïnteresseerden zijn welkom op maandag 13 oktober van 13.00 – 17.00 uur in de Centrale Bibliotheek. Zij kunnen zich aanmelden via: nieuwehaagseherinneringen@dobdenhaag.nl In een programma met deskundige sprekers komen deelnemers alles te weten over het vastleggen van beelden en verhalen. De toegang is vrij.

Gilde
Den Haag

Vrijwillige Professionals

Colofon

Het Gilde Journaal verschijnt 4x per jaar in een oplage van 750 ex. en is een uitgave van

Stichting Gilde Den Haag

Riviermarkt 2

2513 AM Den Haag

Geopend maandag t/m vrijdag van 9.30 – 12.30 uur

Telefoon 070 356 12 81

E-mail info@gildededenhaag.nl

Website www.gildededenhaag.nl

Gilde Samenspraak

samenspraakdenhaag@gmail.com

Redactie Wim Koole,

Nora Mulder en Carel Wiemers

Aan dit nummer werkten mee

Leo de Munk, Otto van Soldt en Sjoerd van der Veen

Eindredactie Mariet Hubatý

Telefoon 070 393 59 12

E-mail hubaty@ziggo.nl

Productie:

Knijnenburg Producties, Rijswijk

Kijk voor leuk vrijwilligerswerk op
www.gildededenhaag.nl